

Evangelí del dijous de la setmana XXVII de durant l'any: demanau!, busqueu!, crideu!

Evangelí i comentari del dijous de la setmana XXVII de durant l'any. “Demanau, i us donaran; cerqueu, i trobareu; truqueu, i us obriran”. Jesús ens desvetlla l'amor de Déu pels seus fills i el desig de donar generosament a aquells que demanen amb confiança filial. Només cal prendre consciència de la nostra dignitat i saber que el nostre Pare Déu està sempre

disposat a donar-se, a sortir a trobar, a obrir la porta del seu amor.

Evangelí (Lc 11, 5-13)

I els digué encara:

—Si algú de vosaltres té un amic i el va a trobar a mitjanit i li diu: “Amic, deixa’m tres pans, que un amic meu ha arribat de viatge, se m’ha presentat a casa i no tinc res per a oferir-li”, segur que no li respondrà de dins estant: “No m’amoïnis, la porta ja és tancada i tant jo com els meus fills ja som al llit; no em puc aixecar a donar-te’ls.” Us asseguro que, si no s’aixeca a donar-los-hi per amistat, la impertinència d’aquell l’obligarà a aixecar-se per donar-li tot el que necessita.

»I jo us dic: Demaneu, i us donaran; cerqueu, i trobareu; truqueu, i us obriran. Perquè el qui demana, rep;

el qui cerca, troba; i a qui truca, li obren. Quin pare d'entre vosaltres, si el seu fill li demana peix, en comptes de peix li donarà una serp? I si li demana un ou, ¿li donarà potser un escorpí? Així, doncs, si vosaltres, que sou dolents, sabeu donar coses bones als vostres fills, molt més el Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui l'hi demanen.

.....

Comentari

L'evangelí d'avui ens situa en el magisteri que Jesús va oferir després d'ensenyar als deixebles la pregària del Pare Nostre. El Mestre els hi recomanava anomenar Pare a Déu i en aquesta ocasió ho torna a repetir: Déu és un pare bo disposat a donar en abundància als qui li demanen com a fills.

Jesús repeteix aquesta veritat una vegada i una altra al llarg de l'Evangelí, potser perquè per a nosaltres és fàcil confondre la imatge de Déu, i veure'l com a jutge, com a legislador, com a acusador i no com a algú que està de la nostra part. El moment potser més profund del seu mestratge sobre el veritable rostre i identitat de Déu és la paràbola del fill pròdig, que Lluc presenta uns capítols més endavant, on es palesa el cor amorós del Pare i la veritable manera com esguarda i estima els fills.

Jesús ens convida que la confiança pròpia de fills no es quedi en meres paraules, sinó que es manifesti en la manera de demanar i pregar. El Mestre ens ensenya que Déu Pare vol veure els fills captenir-se com a tals, sense por d'adreçar-nos amb insistència a qui ens estima profundament. Jesús anima els oients a adonar-se de la seva dignitat

de fills, a no quedar-nos de braços plegats i a experimentar la bondat de Déu. Potser per això ens insisteix: demaneu!, busqueu!, crideu!, perquè el nostre Pare Déu està desitjós de donar, de sortir a la trobada, d'obrir la porta.

A través d'alguns exemples, Jesús ens mostra com l'afecte del Pare és molt lluny del càlcul mesquí i no té res a veure amb la lògica de l'intercanvi estricte, del rebre per donar. Ens assenyala també que si nosaltres, sent dolents, sabem donar coses bones a qui ens les demana amb insistència, com més el nostre Pare Déu, que no només vol donar coses sinó donar-se, regalar-nos generosament el seu mateix Esperit, l'Esperit Sant (v. 13)!

Sant Josepmaria havia entès amb força que la pregària i la petició del cristià ha d'estar marcada per aquesta consciència de fills i filles de

Déu: “Descansa en la filiació divina. Déu és un Pare –el teu Pare!– ple de tendresa, d’infinít amor. Anomena’l Pare moltes vegades, i digues-li –a soles– que l’estimes, que l’estimes moltíssim!: que sentis l’orgull i la força de ser fill seu” (*Forja*, 331).

Martín Luque // Unsplash - Any Lane

pdf | document generat
automàticament des de <https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-xxvii-de-durant-lany-demaneu-busqueu-crideu/>
(15/03/2026)